

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVA S Y ANUNCI S

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . . 0'20 »

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . » 10 l' any.

AVIS

Tots los senyors que desitjin tenir la obreta *Pintura ft de sigle*, encuadernada, com de costúm, mediant la entrega de tots los folletins (en bon estat) y 15 céntims, podrán recullirla encuadernada al acte. Tenen vuit dias de temps pera verificar lo cambi. Passat aquets dias (de avuy fins á dissapte vinent) no se 'ls podrá servir al acte. Poden aprofitar aquest intèrval los que tinguin per encuadernar alguna de las comedias atrassadas publicadas en aquest periódich.

RAMON BERANGUER III

Vá ser una de las figuras més gloriosas dels albors de la nacionalitat catalana. Nasqué en 1082 casi al mateix temps que moría son pare Ramón Beranguer II, vilment assassinat per lo seu germá en Beranguer Ramón.

De carácter virfl, y emprenedor, á la edat de 15 anys ó sia en 1097, comensá á regir lo govern del comptat y en 34 anys de domini ab activitat assombrosa restablí la pau interior dels seus Estats y 'ls engrandí casantse ab Na Dolsa hereva y reyna de la Provensa.

Infestavan los moros ab llurs correrfas las poblacions de prop las fronteras y dedicá Beranguer III, tot lo seu afany á llenarlos més enlla del Ebro, com vá lograrho fent la reedificació de Tarragona y preparant la conquesta de Tortosa feta per son fill

Ramón Beranguer IV, qui continuá la obra del seu pare unint á Catalunya en llas federal al Aragó. La conquesta de Mallorca feta per D. Jaume I, fou conseqüencia llegítima dels trevalls del seu avi Beranguer III, al cual justament l' historia dona lo nom de Gran. Morí l' any 1131 disposant fos enterrat en lo monastir de Ripoll. Lo sepulcre, exposat en lo pati del convent á l' acció del temps, va ser en 1803 transportat al interior del temple, hont restá fins á 1835 en quina época lo monastir fou cremat. Recullit patrióticament lo cadavre del ilustre representant de la Catalunya independent dels anteriors sigles, mercés als bons ofici s del metje de Ripoll Sr. Raguer y del sabi historiador Prósper de Bofarull, las venerables despullas van serne trasladadas al Arxiu de la corona d' Aragó degudament probada la seva autenticitat.

Restaurada ara l' antiga bassilica catalana de Sta. María de Ripoll, allí han sigut de nou duts los restos de Beranguer III.

L' acte de la traslació se verificá ab pompa lo passat diumenge día 11, y havent pogüt revestir lo carácter de imponent manifestació regionalista, deixá de serho per lo motiu de que absorvent en un tot la organizació y direcció l' element oficial, va convertirse en una manifestació monárquich-religiosa, privant de que l' expansió popular ne fes nota viva de nacionalisme catalá. Consti, donchs, que la traslació de Ramón Beranguer III, cridá únicament la atenció popular com á acte de respecte, pero que en la professó d' enterro no hi assistiren molts de las personas que guarden incólume l' amor á la autonomia de Catalunya, ni va pendrer tampoch lo poble ab entussiasme l' acte, perque una y altre no transigirán may ab mortificacions de cap classe per més que en apariencia vesteixen lo trajo catalá.

J. S.

UN REY DE PEGA. - Monòlech en vers, de D. Enrich Molina, música de D. Joseph M. Comella Estrenat la nit del 11 en lo teatro de la Societat «Círculo Ultramarino.»

Entretingut, agradable y gens pesat resulta aquest monòlech, condicions, especialment la última, poch abundants en aquest género d' obras. Avaloran aquesta dos bonichs números de música, que, lo primer d' ells, si 'l monòlech se representés en teatro públich, no tardaria molt en ferse popular.

La concurrencia aplaudí y demaná als dos autors.

FLAMENCHS AL POBLE. — Sarsuela en un acte, original de D. Enrich Molina y música de D. Joseph M. Comella. Estrenada en la mateixa nit y mateix local que l' anterior.

Molt nos plau poguer ressenyar l' estreno d' alguna sarsuela catalana, ja que per ara li toca estar allunyada del teatro públich, ahont tant bonas épocas havia tingut, y que ara no sabem per quin motiu li costa tant tornar á ocupar son lloch. Rebin, donchs, un aplauso los que li donan acullida alentant aixís als autors.

La que 'ns ocupa, denota que l' autor del llibre no l' ha animat altre desitx que 'l de proporcionar al mestre compositor medi pera compondrer alguns números de música. Aixís no es extrany que algunas situaciones recordin las de algunas sarsuelas castellanas.

La trama está ben portada y conté escenas mogudas y animadas demostrant la bona disposició del Sr. Molina.

En quant á la música no defraudá gens á lo que 'ns esperavam, per algunas composicions que del senyor Comella concixíam. La que ha compost pera *Flamenchs al poble*, s' adapta perfectament al género. Es d' aquellas que s' agafa desseguida, ab la bona condició de reunir inspiració y originalitat. Tots los números son á quin millor y sols pera fer alguna distinció citarém l' aria de tiple, qu' es un preciosíssim vals. Ell sol es suficient pera acreditar lo nom de son autor.

Lo desempenyo fou molt acertat, baix la direcció del Sr. Mercader.

La concurrencia, qu' era molt lluhida, aplaudí diferentas vegadas demanant als autors que 's presentaren á rebre la ovació.

ESTIGAN BONS. — Monòlech en vers, original de Don Joan Molas y Casas. Estrenat la nit del 14 del corrent en lo teatro Eldorado.

L' objecte d' aquest monòlech no es altre que 'l de servir al actor Sr. Palmada pera despedida del públich de Barcelona, ab motiu del viatge que ha d' empendrer cap á América.

Está escrit ab espontaneitat y abundancia de acudits com totas las obras del Sr. Molas.

No cal dir que 'l Sr. Palmada lo recitá á conciencia, essent molt aplaudit y demanat l' autor.

X.

LA NUVIA

Adintre d' una cambra, hont s' aglomeran las flors y los adornos en excés, en vestir á la novia molt s' esmeran quatre donzellas més.

Y com bullició vol de papallogas lo capoll de la rosa volteiant, demostra la rojor de sas galtonas l' alegría més gran.

L' una s' emproba 'l vel, l' altre posantse la corona de flors de taronger, tota cofoya 's blinca enmirallantse sonrient de plaher.

Mes jay! que quant més galas y alegría la novia va veyent al entorn seu, més oprimeix son cor la melangia, una tristesa greu.

Per qué, li diu la més aixelabrada de aquellas quatre amigas tan fidels; per qué suspiras are apesarada?
T' haurán vingut reçels,

tot justament avuy que de ta vida será 'l día més gran y més ditxós?
Oh y tal! ab rialleta no fingida exclaman altres dos:

Avuy que tan alegre deus estarne, afligida y plorosa així 't veyém, com si 'l trobar marit no fos lograrne lo que tant desitjém.

No ho nego, puig es cert, amigas meas, fent un sospir la novia al punt respón, que en las puras y tot ilusions sevas, siga una lley del mon,

ó un designe del cel, impenetrable, la més casta donzella 'l desitj sent per l' unió que fá un mot inquebrantable sellantla 'l sagrament.

Pero tampoch neguém per la ternura, que pot desilusió tal ditxa ser, ja que l' últim grahó de la ventura, de pena es lo primer.

Avuy acabo 'ls somnis de la vida, la esperansa no te nous horisonts y sento l' anyoransa esferehida, de lo meu cor al fons.

Adeu siau, amigas de la infancia, adeu las confidencias del meu cor que dolsas nos unian ¡la fragancia d' ingnocent amor!

De pares y germans lo companyia despedeix per sempre ja també, que emprech un nou camí, deserta via y allá hont para no sé.

Y dos llágrimas puras, cristallinas redolan per sa cara com la neu. ¿La corona nupcial será d' espinas, vindrá la mort en breu?

L' amiga més formal y reflexiva molt tendre y amoresa li sonriu

y ensemps d' una mirada, així, expressiva,
baixet molt baix li diu:

—Lo nou camí que vas á seguir are
que 't dona tant pesar y tal reel,
aixís qu' entri al teu cor l' amor de mare
será 'l camí del cel.—

¡Falaguera ilusió! la llum de vida,
l' anhel d' una carícia y d' un amor
estremeix á la núvia compungida
y al sentir en son cor

l' armonia suau d' aquets mots sabís
com del cel devallats tendres arrulls,
un dols sospir li encen sos castos llavis
y roja abaixa 'ls ulls.

JOAN RIBAS

LA SEGONA ESPOSA DE TANQUERAY

Tot Lóndres literari está conmogut, indignat, meravellat, per una obra teatral estrenada en lo Saint James, que porta per títol: *La segona esposa de Tanqueray*, y es original de Artur Pinetro, un escriptor conegut fins ara per l' ingeni y *vis-còmica*, mes que per lo temperament tràgich demostrat en lo nou drama.

Aquesta obra renova en Inglaterra la época del 50 al 60 en Fransa, cuan Dumas predicá la possible redempció de la cortesana en *La Dama de las Camelias*, y Augier contestava ab *Lo casament de Olimpia*, cuadro de la irremediable perdició de la dona de mon.

La obra que está revolucionant als inglesos, mostra á un senyor Tanqueray, viudo de una d' aquestas puritanas entecas, rígidis é intractables. Lo senyor Tanqueray te una filla, Ellean, que ha hereditat de sa mare lo temperament, y está educantse tancada en un convent, ab la esperansa de eternisarse vestint l' hábit de la comunitat.

En la vida de Tanqueray intervé una *demi mondaine* cansada ja de sos amants y desitjosa d' amor verdader, real. Aquesta fulana no te que lluytar gran cosa per arribar á ser la senyora de Tanqueray, donchs al viudo l' anima la idea filantrópica de regenerar á una dona cayguda.

Tanqueray se proposa redimir á la pecadora, mes surten defraudadas sas esperansas; la cortesana no tarda en aburrirse en la monotonía y lo aislament de la vida de la familia, á la que ha girat la espatlla la societat implacable. Y de tant en tant prorrumpen en imprecacions airadas contra la societat.

Ellean surt del convent, y si be ignora los antecedents de sa madrastra, no per xó l' aborreix menos ab la instintiva repulsió de las doncellas impecables contra las personas sospitosas. Ab son desdeny incessant martiritza á la redimida, y encar més ab la alegría que manifesta al rebre la primera y única visita que 's fa á la familia Tanqueray; una visita feta per treure d' allí á la noya y apartarla del contacte impur de la ex-cortesana.

Ellean se 'n va á París, y allavors Paula, (que aixís s' enomena la heroína del drama), desesperada, ab la casa deserta, sent la «anyoransa del Fanch» que

Augier atribueix á una de sas companyas d' altre temps, lady Orreyed, que ha tret un marit entre 'ls *baronnets* estúpits y vells que acostuman tractarse ab las «senyoras solas.»

Y aquí l' autor mostra la insoluble situació de las Margaridas irregularisadas. Paula de Tanqueray está desesperada per la monotonía de la vida nova; mes també la sublevan y li donan asco las maneres de lady Orrey, en que está representada la vida pasada, de la disipació y del vici. Per ella no hi ha felicitat possible en l' *home*, ni en los gabinets dels restaurants nocturnos; no mes hi ha que penas y disgustos en tot y per tot.

Lo fatal desenllás s' aproxima y 's precipita quan Paula entreveu una esperansa de salvació. Ellean retorna de París, y 's presenta á sa madrastra transformada, ab la riälla als llabis, oberts los brassos, de manera molt afectuosa. Es que Ellean está enamorada. L' amor ha penetrat en son cor recte é immaculat.

Ellean ayma y es corresposta; son aymant Hugh Ardale, ha de venir prompte á demanar oficialment la seva má. Ve, en efecte, y ab ell la catástrofe; en la segona mare d' Ellean, lo nuvi reconeix á la donaliviana que fou en altre temps sa querida.

Hugh Ardales fuig de la casa que creu tacada; Ellean pert en un instant totas sas il·lusions, totas las esperansas de sa vida; lo marit plora davant las ruínas de sa empresa de rehabilitació, y la «segona esposa Tanqueray» no te mes remey que suicidarse.

Aquest es lo drama que ha produhit tant soroll en Inglaterra, donantse gran número de representacions y quin argument oferím avuy á nostres lectors en la seguretat que 'ns ho agrahirán.

J. M.

Un jorn vaig preguntarm qui era...
Aixó, una veu va respondre:
y al girarme per mirarho,
vaig ensopegá ab ma sombra.

Pensá estimarte, impossible;
pensá olvidarte, pitjor,
t' aborreixo; pero t' aymo.
¡Que es estrany lo mal del cor!

Si á un criminal en la vida
vols amargament matar,
dónali cor y conciencia,
robantli 'l goig de plorar.

JOSEPH ESCACHS Y V.

TEATROS LOCALS

LÍRICH.—No hi ha medi de reanimarlo; la soletat ha prèls pel seu compte aquesta casa. Sols logra veurers animada lo dia que dispara castell de fochs y toca alguna banda militar en los jardins. Y com que aquets extraordinaris no poden ferse á diari, veyèm difícil per ara, que 's logri atraurer al públich.

Ho deplorém

TIVOLI.—En cambi aqui las funcions poden comptarse per plens. *Miss Helyett* per alguna cosa ha de ser germana de *La Mascota*, y com que las representacions s' alternan ab algunas sarsueletas de las que 'l senyor Pinedo n' ha fet creacions, no te rès de particular que 'l públich hi mostri sa predilecció.

NOVETATS.—*La estrella de los salones*, de D. Mariano Vela, es la primera obra estrenada y que ha anat repetintse durant la setmana. Bona part del èxit se deu al acertat desempenyo que reb de la companyia del senyor Mario, ja que l' argument no 's distingeix molt que digam, per sa novetat.

Pera dijous estava anunciat l' estreno de *Mariana*, obra esperada ab interès per esser la premiada últimament per la Real Academia.

ELDORADO.—Dimecres benefici del simpàtich artista-senyor Palmada, estrenantse un monólech catalá que ressenyém en lo lloch corresponent, y ahí vespre debia donarse la funció de despedida de dit Sr. Palmada, que surt de Barcelona contractat pera Costa Rica.

Per avuy está anunciada la reproducció del divertit spectacle *Jules Vert y C.^{ia} ó El Barón de Pelo Crespo*.

CALVO-VICO.—Ab bon peu ha comensat la companyia del Sr. Gil, conegut ja pel nostre públich y apreciat com á bon artista en la temporada que actuá en aquest mateix teatro. Ab satisfacció hem vist que durant sa ausencia ha adquirit notables cualitats que acaban de posarlo á envejable altura.

Lo género que aquesta companyia explota es lo de comedias y sarsueletas en un acte.

Dissapte s' estrená la que dú per titol *Bouquet Nacional*, qu' es una revista escrita ab facilitat y ab bonichs números de música, dels que casi tots tingueren de repetir-se. En son desempenyo s' hi distingiren tots los artistas de la companyia, especialment la senyoreta Carme Miquel que afirmá ser justa la fama de que venia precedida.

Pero ahont verdaderament la companyia está eminent, es en la execució de todas las obretas valencianas que ha anat posant en escena. No abandoni la empresa aquest rengló y continuarà creixent lo favor que 'l públich dispensa á tant simpática companyia.

CIRCO ESPAÑOL.—La companyia del Sr. Borrás, continua sa brillant campanya. Unicament es de doldrer no demostri mes preferencia pera las obras catalanas. Referent á aquest particular hem rebut cartas d' alguns vehins d' aquella barriada.

Dissapte 'l senyor Borrás recitá de manera discreta lo monólech *Mestre Olaguer* de D. Angel Guimerá.

CIRCO ECUESTRE.—Com diguerem debutaren los artistas Ostaras. Son lo millor que en lo trapeci s' ha vist. Los treballs que executan admiran per lo inesperats y atrevits.

La companyia del Circo ha quedat en pochos dias completament transformada y composta per verdaderas notabilitats.

ALCAZAR ESPAÑOL.—De mica en mica, las obras catalanas han anat obrintse pas. Primer algunas pessas, y ara ja ve donantse alguna que altra representació dels millors dramas catalans.

Últimament ho ha sigut *Lo ferrer de tall*, y en vritat que la execució ha sigut inmillorable per part de tots los artistas.

Nostra adhesió pel destronament del flamenquisme.

LABRUGERA.

DESDE 'L PALCO

Ab frenesi delirant,
ja fá rato que la Elvira
está mirant... y á qui mira?
Al actor ó bé al amant?

PER QUE?

¿Per qué, nena, tristas brandan
las campanas de la vila?

¿Per qué en lloch d' estar joyosa
com estavas altras dias,

avuy sols de la tristesa,
bella nena, n' ets captiva...?

¿Per qué tan amargos llágrimas
tos bonichs ulls ne destilan?

¿Qui t' ha donat tanta pena...?

¿Qui t' ha robat l' alegría...?

¿Qui es que?...?

—¡Vagi, home, vagi

y deixim estar tranquila

—Mes digam...

—Si acas li deya
tant com jo vosté sabría.

ANGEL FESTEJADOR.

FULLA D' ALBUM

DIBUIX Á LA PLOMA, DE M. BALASCH

REUS.—Ab aplauso han sigut rebudas las obras posadas en escena per la companyia del teatro Romea de Barcelona.

La dama de Reus, drama del nostre compatrici senyor Rocamora, alcanzá un bon èxit; assistinhi major concurrencia que de ordinari atreta sens dupte per la novetat del estreno. L' autor fou cridat al palco escènich al final de cada acte.

La execució mes que regular, distingintshi tots quants prengueren part en son desempenyo.

Bon jan qui paga, Senyora y Majora y La mosca al nas, feren las delicias dels concurrents, especialmente l' última, en la que tan s'hi distingeix la senyora Clemente (P.).

S' ha publicat ja lo primer número de la revista setmanal il·lustrada *L' Escut de Reus*.

Ll. S

BLANES.—La setmana passada teniam anunciat lo debut d' una companyia dramática en lo teatro Recreo, y efectivamente .. encara la esperém. Uns diuben si se desdiren del tracte, altres si renyiren entre ells. En vista de aixó, lo propietari de dit Teatro está buscant abonats pera contractar una companyia de sarsuela catalana, pera las próximas festivitats de Sant Joan y Sant Pere.

Los habitants d' aquesta vila debém agrahir de veras

á dit senyor l' empenyo que te en distreurens, puig d' altre modo passariam lo temps de la manera mes trista y monòtona que puga imaginarse.

Veurem que 'n resultarà.

J. A.

TARRASSA.—La nova companyia d' aficionats, debutá ab molt bon éxit lo diumenge últim en lo teatro Egara.

Cosas del oncle y *A cop calent*, foren las obras posadas en escena, y que resultaren molt ben interpretadas per quants hi prengueren part, distingintshi en especial la Srta. Julieta Riera.

La numerosa y escullida concurrencia sorti altament satisfeta.

R. LL.

MASNOU.—Elegants programas redactats en catalá, anunciaren la vetllada que va celebrarse en lo «Centre Coral,» en la nit del 11 del corrent.

Lo President de la Junta Instructiva, D. Esteve Rosés, obri la vetllada; acte seguit, lo reputat Quinteto de la vila, que acertadament dirigeix lo Sr. Rossell, executá una brillant sinfonia, que alcansá merescuts aplausos; seguí la lectura de poesias, de varis autors, per coneguts joves de la població.

En dita vetllada se inaugura lo nou coro, lo cual executá ab molt acert, un tango titulat: *Mulatita*, lletra y música del Sr. Vinent, director del coro, y lo wals corejat *Lo ball del Cassinet*, lletra de D. Francisco Bosch y música del esmentat Sr Vinent.

Aquí acabá la primera part.

En la segona se representaren las pessas catalanas *Tan gran y va á la font*, en la qual s' hi notá falta d' ensaigs, y *Un beneyt del cabàs*, interpretat ab acert per la Srta. Santana y los Srs. M. Ballester, J. Rosés, E. Matas y M. Pou.

En los intermedis lo Quinteto, interpretá algunas pessas ab molt ajust.

La escullida y numerosa concurrencia que omplia el local sorti molt satisfeta de dita vetllada.

J. P.

SITJES.—Teatro del Prado. La companyia Artística d' aficionats que actua en dit teatro, diumenge últim posá en escena á més de duas sarsuelas castellanias, la bonica sarsuela catalana, *Cinch minuts fora del mon*, desempenyada per la Srta. Vila y lo Sr. Rosñol.

Teatro del Retiro. La companyia d' aficionats, doná una extraordinaria funció posant en escena las produccions catalanas *La sala de rebre*, *Los tres toms* y la sarsuela castellana *El Gorro Frigio*.

Per doná més importancia á la funció en los intermedis de ditas obras, lo célebre violoncelista Sr. Casals, fou acompanyat al piano per lo Mestre Sr. Catalá, essent molt aplaudit.

La concurrencia en los dos teatros siguié regular.

J. S. E.

QUADRET

Ni una mosca se sentia
 per conreus, planas y valls.
 Sols lo riu ne murmurava
 mentres feya via el mar.
 Sols lo riu y la campana
 ho contavan al espay.
 D' una á una las estrellas
 entonavan tristos salms

Tristos salms, qu' ells arrivavan
 al mateix peu del llindar,
 hont estava la pubilla...
 ab lo cos amortallat

M. SOLÀ

NOVAS

Havent aumentat en poch temps de un modo considerable lo tiratje d' aquest periódich y, per lo tant lo número de favoreixedors, y desitjant alguns d' ells segons indicacions fetas se 'ls faciliti medi pera obtenir la colecció complerta desde 'l número 1, hem pres lo següent acort:

Pocas son las coleccions que quedan y sols podém destinarne vint per aquest objecte, y serán concedidas d' aquest modo: Als vint senyors que primer se presentin á inscriurers á l' Administració del periódich, se 'ls repartirá la colecció á rahó de cinch números setmanals, al preu corrent de deu céntims número. Las obras publicadas las anirán rebent encuadernadas. Com á garantía, al acte de inscriurers deuen quedarse los deu primers números y los següents se 'ls repartirán á domicili si aixís ho sollicitan.

Repartim avuy en lo folletí vuyt planas de la comedia de D. Abelardo Coma, *Un' altre sogra*. Pera coleccionarla es precis adquirir lo número anterior en quin se publicaren las quatre planas primeras.

Diumenge passat en lo Palau de Ciencias, «L' Orfeo Catalá» doná la segona de sas probas anyals.

Sentim vivament no poguer publicar per falta d' espay la ressenya que de tal acte teniam composta.

Consti, donchs nostra adhessió als aplausos que 'l numerós públich prodigá diumenge al Orfeo, en todas las composicions que ab esmerat ajust executaren.

L' eminent actor D. Anton Vico se troba en aquesta ciutat, de pas pera Buenos Ayres, pera ahont está ventatjosament contractat.

Pera 'l día 24 próxim está fixada la sortida dels coros «Associació Clavé» pera Valencia al objecte de donarhi alguns concerts.

La funció donada en lo Círcul Ultramarino y de quinas obras estrenadas doném compte en la corresponent secció de Teatro Catalá, era á benefici de don Enrich Molina. Lográ veurer molt concorreguda dita funció de la que també formá part la sarsuela *Setse jutges*, que siguié acertadament desempenyada.

Lo beneficiat siguié objecte de alguns regalos y en una de las ovacions que se li feren llegí una sentida poesia dedicada á la Junta del Círcul.

D. Joan Goula (pare), ha sigut escripturat pera la vinent temporada del Teatro Real de Madrid.

Diumenge passat, la societat Talía vegé son local ple d' escullidíssima concurrència, abundant en gran número elegants senyoretas - que al entrar eran obsequiadas ab bonichs rams de flors.

Los aficionats representaren ab discreció las bonicas comedias *A la lluna de Valencia*, en dos actes, y *A cop calent*, en un.

La companyia catalana-castellana baix la direcció de D. Ricardo Simó, qu' estava actuant á Vilanova, ha passat á donar algunas representacions á Vilafranca.

Lo Centre Catalá, de Vilafranca, una de las associacions catalanistas més activas y que ab més curt espay de temps ha sentat be lo nom que porta, celebra ara un certámen polítich-literari oferint premis diversos als poetas y prosistas que cantin ó desarrollin los temas proposats en lo Cartell que s' ha publicat, y que no reproduhim per no tenir prou espay. Lo tema de més importancia, á nostre modo de veurer, es lo que deu tractar la manera cóm podrán organisarse las antigas comarcas de Catalunya al implantarse las teorías regionalistas. Lo terme de admissió fineix lo día 10 d' Agost.

Si algú de nostres llegidors vol enterarse del Cartell, pot passar per la Redacció ahont lo tenim á disposició del que vullga llegirlo.

Dissapte próxim tindrà lloch en lo «Casino Andresense» de Sant Andreu de Palomar, una funció en honor de D. Ignasi Iglesias, quin programa está compost d' obras del mateix que son las següents: *La missa de dotze*, y 'ls estrenos de *Lo toç d' oració* y *La nit de Sant Joan*. Aquesta última sarsuela en dos actes ab música del jove compositor D. Miguel Moncalp.

Forman part del programa de la funció que deu tenir lloch demà diumenge en lo teatro del Círcol Possibilista de Sant Gervasi: *Un beneyt del cabás*, *Lo mártir del honor* y *Un jepich cantant victoria*.

La distingida Societat «Juventut Catalana», instalada en la Riera de Sant Joan, 22, 1.er celebrarà dissapte próxim á dos quarts de deu de la nit, una vetllada literari-musical extraordinaria, en la que hi pendrán part entre altres reputats concertistas, lo violinista Sr. Ibarguren; lo pianista Sr. Imbert y lo barítono Sr. Casals.

En recompensa al creixent favor que 'l públich nos ve dispensant, tenim la satisfacció de comunicar á nostres favoreixedors que terminada la publicació de la pessa *Un' altra sogra* que actualment repartim en lo folletí, comensarém la publicació del popular drama de D. Frederich Soler, *Las joyas de*

la Roser, del quin se n' han agotat quatre edicions. Publicarém nosaltres la quinta edició prestant aixís un tribut á un dels primers dramas catalans.

DUAS ROSAS

Lema: ¡Pobretas!

Lo roseret de ma aymada
ja comensa á ferme goig.
Tan plé está ja de poncellas
que fins cedeixen los brots
á son pés, y 's trencan totas
las branquetas, ¡pobres flors!
Sols n' hi ha duas que s' aguantan,
s' aguantan, si; fort, molt fort;
en una branca molt prima,
tan prima, que fins tineh por
de que al torná 'l roser á veurer
haurán caygut per dissort.
Son duas de molt hermosas,
duas que ja s' han desclós
y enamorat, jo aquest día,
las hi vareig posar nom;
á la més gran, «ma esperansa»
la petita «ma ilusió»:
la primera es molt oberta
y es fácil que trenqui 'l brot:
la segona... aquesta, es tendra,
s' alimenta del meu cor,
un pensament la fá viure
y 'ls suspirs d' ella, consol
li donan pera que cursi
lo somni etern del amor.
Mes... ¿qué 'n trech si la «esperansa»
va marcints?... Oh! no, no.
Poncellas, novas poncellas,
sortiu á portarli goig.
Es la mes gran, si, mireula
ja 's desfulla poch á poch;
per Deu, aneuhi, y guardeula
com una reliquia d' or,
ampareula en vostres brassos,
consol deuli ab dolsos mots,
adormiula ab cansons bellas,
afalagueula ab olors
ó coroneula ab espinas;
segons vos demani jo!

RAMÓN BOLA.

XARADA

Part del cós es ma primera,
proposició ma segona,
es un liquit la tercera,
nota musical quart dona.

Rumiant sols una estona
 trobaràs *total*, lector,
 puig, es un aplaudit actor
 conegut a Barcelona.

ELIAS SETMESÓ.

TARJETA

D.ª MARTINA ROJANS.

TALAYÀ

Formar ab aquesta direcció lo titol de una obra escènica.
 A. AMIGÓ.

MUDANSA

L' altre dia la *total*
 es va baralla ab la *tot*
 y si no arriba a se en Clot
 alló hauria parat mal.

CINTET BARRERA Y CARGOL.

GEROGLIFICS

Y N V

O + BON BON

Y

GLASSA è E e

JULIO TORRES

HOME

DONA

TIBURCI.

FRASE FETA

Las solucions en lo próxim número.

AVIS

Tots quant's envihin las solucions de tots los Enigmas de aquest número tindran de regalo una obra dramàtica per lo qual s' estableixen las següents condicions: S' admeterán las solucions desde la sortida del número fins a las cinch de la tarde del dilluns próxim. Cada *plech*, contenint ditas solucions, se li donarà lo número de orde de sa presentació. A las set de la tarde de dit dilluns se verificarà un sorteig y lo *plech* qual número resulti premiat, aquell haurà obtingut lo premi.

Cada *plech* deu anar acompanyat de unas cubertas d' aquest número. Los *plechs* deuen depositarse en lo bussó del periódich.

Solucions als Enigmas insertats en lo núm. 70

- Enigma número 1.—Miss Ida Fuller, danza serpentina.
 2.—Lo baster de santa Pau.
 3.—Pintura fi de sigle.
 4.—Al altre mon.

Varen presentarse 32 *plechs* corresponent lo premi, al que anava firmat per M. Gelida y que tenia lo número 3.

La Correspondencia en lo número próxim.

PENSADAS

Premiadas ab 29 pessetas

Ja veurán de quin modo mes fácil y sense gastar diners se pot treure la rifa.

En un *sobre* perfectament tancat y lacrat hi ha una papeleta ab un número, una xifra.

¿Quin número es? Aixó es lo qu' es té d' acertar.

Vetaquí la pensada.

En la cuarta plana de las cubertas hi ha una papeleta. Se la miran bé, pensan un número, li escriuhen y desseguit a depositarla al bussó del periódich. ¡Que a l' endemà, ó al cap de poch rato, lo pensament furga ab que 'l número enviat no es lo de la sort! No amohinar-se, van a veurer si encara quedan números y poden repetir la operació tantas vegadas com vulguin. Totas las papeletas entran en sort.

No cal que diguin. La operació es ben senzilla.

Perque vagiu mes segurs els confiarém que 'l número tancat se compon de quatre dígets, ni mes ni menos.

Aquesta operació pot repetir-se ab lo número present y lo de dissapte próxim. En lo de dissapte 1 de Juliol, publicarem lo número del sobre y tots los que haurán sigut premiats.

PRIMER PREMI

60 rals

al primer que acerti lo número tancat.

DOS SEGONS PREMIS

10 rals

á cada un dels dos números que se aproximín mes al exacte dintre 'l miler.

CUATRE TERCERS PREMIS

4 rals

á cada un dels quatre números que segueixin en aproximació dintre 'l miler.

DEU CUARTS PREMIS

2 rals

á cada un dels deu números que segueixen en aproximació dintre 'l miler.

Que ben contat veurán que dona un resultat de 116 RALS, cantitat gens despreciable.

Lo *sobre* ó *plech* que tanca lo número que deu acertarse, se troba en aquesta Administració á disposició del que vulgui veurel y ferhi las contrasenyas que tingui per convenient.

En cas de que més d' un acertés lo número exacte, lo que arrivi segon se 'n emportará los dos segons premis y lo tercer los quatre tercers.

A omplir papeletas y a enviarlas aviat. A veurer si s' emportan los disset premis.